

Imatge de l'acte final a Palma de les europees d'enguany. El pacte CDC-PSM, si bé és una de les qüestions que s'han comentat més els darrers mesos, no té un espai específic de cara al congrés.

El PSM esmola les armes

**El PSM-
Nacionalistes de
Mallorca afronta,
els propers dies
17 i 18 de
desembre a
Palma, el seu
XII Congrés, en un
ambient
d'optimisme
davant les
eleccions del 95.**

Aquest setmanari ha tingut accés a les ponències que els nacionalistes debaten durant dos dies a l'Auditori de Palma. No hi ha canvis respecte a les posicions ideològiques establertes en l'anterior congrés. Els nacionalistes del PSM volen continuar essent "una força política que té ben clares les seves tres branques: el progressisme, l'ecologisme i el nacionalisme", segons diu Mateu Morro, el secretari general. En una conversa mantinguda amb EL TEMPS reconeix l'existència de certa preocupació en algun sector de la militància per un possible tomb del partit cap a posicions que s'allunyin de les abans esmentades. Una quinzena de militants enviaren fa unes setmanes a la comissió executiva un document en el qual s'expressaven aquest temor. "No era —explica Morro— una exigència d'un gir a l'esquerra, perquè no hi ha hagut cap gir a la dreta. El partit intenta donar resposta a les necessitats de Mallorca i per això s'adequa a la realitat, que és canviant. Ara bé, tenim ben clar quins són els nostres tres

eixos: esquerra, ecologisme i nacionalisme".

El secretari general dels nacionalistes no espera que aquest sigui un congrés de debat sobre les posicions ideològiques: "El congrés serà més aviat una reflexió sobre la situació del PSM-Nacionalistes de Mallorca davant la realitat que ens envolta, per fixar les bases genèriques a partir de les quals s'haurà de fer el programa electoral."

Les eleccions seran presents en el congrés. No està previst que s'hi triïn candidats —ho faran al gener— però no s'amaga la proximitat del repte electoral: "mancaran cinc mesos per les eleccions i lògicament ens preparam per això; crec que després de 19 anys de feina i de creixement constant però lent, cal passar a una nova fase on el partit creixi d'una manera més ràpida. D'aquí l'eslògan del congrés ("Alternativa de govern") que pretén expressar la nostra intenció de participar en un govern, tot sols o de coalició. Així ho testimonien les aproximadament 35 candidatures municipals (Mallorca té 53 municipis, el PSM va fer, fa 4 anys, 25 candidatures), més

les independents que ens donaran suport. L'eslògan no és l'expressió d'un desig, sinó d'una realitat”.

Una de les qüestions més comentades en els darrers mesos és el pacte CDC-PSM per a les eleccions europees i la seva col·laboració posterior. Però les ponències del congrés no hi fan cap referència significativa: “és que no té cap sentit que s'hi faci referència. El pacte era per unes eleccions europees i una col·laboració posterior en altres camps, però sempre respectant la sobirania de cada partit”.

Ponència dura. La ponència política que es debatrà en el congrés dels nacionalistes és bastant dura. “Tan dura com són els moments que vivim ara mateix, respon a una reflexió sobre les agressions que patim els pobles de cultura diferent a la castellana i més específicament els de cultura catalana”, diu Mateu Morro.

Pel PSM, es produeix una confluència d'interessos entre el PP i IU en la política de l'estat: “La política d'IU és clarament de confluència tàctica amb el PP per tal d'obstruir les vies de continuïtat del Govern del PSOE. Els acords a Andalusia en són una conseqüència. L'espanyolisme reaccionari d'IU i del PP es podria llegir com un intent de reclamar part dels vots populars del PSOE per la via del verbalisme anticatalanista. En aquest sentit, IU i PP serien com dos voltors volant sobre el cos agònic del PSOE, que s'han posat d'acord a repartir-se les parts més suculent del cadàver. Però més enllà de l'oportunitat tàctica hi ha sorprenents similituds ideològiques i polítiques entre PP i IU (i també amb el PSOE): coincideixen en el model d'estat centralitzat i monolingüe; practiquen formes de populisme que podríem qualificar de ‘pre-democràtiques’; recullen certes aspiracions d'una Espanya improductiva, desvertebrada econòmicament i socialment, enfront d'un País Basc i una Catalunya amb una vocació més moderna i dinàmica”.

L'actual situació política de l'estat, pel que fa als casos de presumptes corrupcions, presenta en alguns casos unes característiques involucionistes, al parer del PSM: “darrere les denúncies de corrupció dels portaveus de la ultradreta comunicacional, i moltes vegades del PP, hi ha un regust antidemocràtic, que connecta molt bé amb l'aversion cap a la política difosa durant el franquisme”.

Pel que fa a la situació a les Balears no estalvien crítiques al PP. “El cas Brokerval ha estat ràpidament tapat. Cañellas s'ha assegurat que no hi ha baules fluixes a la cadena, ha tapat els forats, i ha pres la iniciativa contraatacant. Amb un context informatiu clarament de la seva part, hauria capolat l'oposició parlamentària si el PSM no hagués situat el debat en el terreny polític, sortint del pantanós terreny de les suposicions on el PSOE havia caigut”. El Pla de

Competitivitat, la petició de règim fiscal especial i, en general, totes les reivindicacions de caire econòmic del Govern les fa perquè “saben que a Madrid no governen els seus, i que aquesta proposta —que en ells no té cap contingut autonomista— va molt bé per atreure's simpaties”.

En el tema lingüístic i cultural els nacionalistes no tenen dubtes a qualificar de “lingüística” la política del PP a Balears i fan especial menció de la ja famosa Ordre Rotger sobre l'ensenyament en català: “És digna d'anàlisi la bel·ligerància ‘bilingüista’ de Bartomeu Rotger, molt d'acord amb les directrius del PP d'Aznar, i amb el vist-i-plau personal de Gabriel Cañellas”.

El PP utilitza a Balears, com a base de la seva política “la clientelització (caciquisme) i la balearització (depredació del territori i terciarització)”, dos elements que comporten, segons el PSM, “la impossibilitat efectiva d'avançar cap a l'autogovern. Estam davant una variació de la trilogia tradicional (endarreriment econòmic-caciquisme-dependència) cap a una nova forma de característiques similars (balearització-clientelisme-dependència)”.
Un dels objectius de la pre-campanya nacionalista serà el tema lingüístic, atacant frontalment la política que fa el govern del PP: “comença la gran batalla per salvar la llengua. Les intencions del PP són manifestes: no ‘imposar’ el català i anar deixant fer a la societat, és a dir: *lingüicidi* amb silenci, premeditació i traïdoria. El primer objectiu és ésser capaços de tornar a posar d'actualitat el problema de la llengua, per molt d'oi que faci a Cañellas. Que mengi llengua. Tot val en aquest sentit. Hem de recobrar el debat social com a única manera de poder aspirar a promoure consciència i iniciatives des de baix, vist que dalt sols hi trobarem oposició”.

Miquel Payeras

Mateu Morro, secretari general del PSM: “El partit intenta donar resposta a les necessitats de Mallorca i per això s'adequa a la realitat, que és canviant. Ara bé, tenim ben clar quins són els nostres tres eixos: esquerra, ecologisme i nacionalisme.”